

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 16.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Šeststopenjska peti-
vrtata 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnništvo:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gld.,
za četrt leta 3 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 55.

V Ljubljani v ponedeljek 5. maja 1884.

Tečaj I.

Dr. Jan. Gogala †.

Težavna je naša naloga in čestokrat se ustavlja utrujeno pero, ako mu časnikarska dolžnost veleva, v besedah izražati to, kar vznemirja javno mnenje, kar dušo pretresa žalujočemu narodu.

In kako bi tudi ne? Ni še minulo kratkih osem dnij, odkar so slovenski listi objavili radostno vest, da je premilostivi vladar ljubljansko vladikovino izročil visokospoštovanemu možu, čegar odlične lastnosti so se priznavale povsod, od vseh strank in v vsakem krogu, brez zavidnosti, brez najmanjšega ugovora. Novega dušnega pastirja se je srčno radovala vsa dežela, in v uvodnem članku pozdravljaj je naš list prihodnjega knezoškofa, na kojega se je z opravičenimi nadami ozirala verna Kranjska. Ali čez noč so uničene naše nade! Neizprosna smrt zatrla je s koščeno roko nadepolno življenje, katero je obetalo še mnogo, mnogo sadu cerkvi, državi in ožji domovini. Potrta leži pred nami njegova krepka, impozantna postava, usahnil je vir mogočne zgovornosti, na vse veke utihnili so usta, ki so narodu oznanjali božje zapovedi, tolmačili blagovestje krščanske ljubezni, njegove roke, neumorne v krščanski dobrotljivosti, s katerimi bi plemeniti mož z vzvišenega svojega mesta potolažil bojno protivje, gladil razburjene valove, blagoslavljal udane mu vernike, otrpele so za vekomaj — krog mrtvaškega odra pa se gnetijo množice otožnega naroda, ki je ravnokar z odkritim veseljem bil pozdravljaj dr. Gogala na škofovem prestolu staročastne ljubljanske škofije.

Slovensko duhovništvo — in ti, narod slovenski, koliko bridkih izgub je vama priz-

dejala usodna doba zadnjih dveh let! Jesenski veter brije po naših livadah in z ostrim pišem otrasa listje z domače lipe, neoziraje se, če je uže obrujavelo v opoludnevni soparici ali če sveže zelenje še pričuje o njegovi življenjski sili. Tekom dveh let, — koliko slavnih možakov izročili smo nenasitljivi gomili! Bleiweis in knezoškof Pogačar, Koseski in Golmaier, Jurčič in poslanec Herman, dekan Žuza in starina štajerskih rojakov, dr. Kočevar, — uzorni značaji, bogato znanje, vzgledno rodoljubje, vse je nam uničila nemila usoda in mi, — smo boren, maloštevilen narod in le redkokrat se prikaže korenjaška postava v vrstah slabotnih epigonov! In zopet stojimo pred odprtim grobom, zopet z boleznim srcem gledamo dragega nam mrliča!

Cesarska milost je poklicala dr. Jan. Gogala na prevzvišeni sedež ljubljanske vladikovine, ali Mojzu jednak je le od daleč videl obljubljen deželo, zrl obširno polje, katero bi imel obdelovati z bogatimi darovi plemenite svoje duše. Njegovo ime se ne bode svetilo v dolgi vrsti ljubljanskih škofov, drugače je sklenila božja previdnost — a na Gogalovem grobu plaka dežela kranjska in ž njo vred bodo žalovali nad toliko izgubo narod slovenski, avstrijska država in katoliška cerkev.

„Matica Slovenska.“

Slavni odbor „Matice Slovenske“ je te dni razposlal posamičnim odbornikom tiskani na črt novih Maticinih pravil s pridejano prošnjo, naj gg. odborniki ta načrt korenito premislijo, predno bode sklepal o njem odbor sam in predno se odborovi nasveti predložé izrednemu občnemu zboru v konečno odobrenje.

„Matica Slovenska“ je najimennitnejši literarni zavod slovenski, in literatura naša je s splošnim napredkom naroda našega v taki

duša! znaš li, da je tvoj oče antikrist? Še lanskega leta, ko sem šel vkupe z Léhi na Krimce — tedaj podal sem še roko temu nezvestemu narodu — rekel mi je glavar Bratovskega samostana (žena, to ti je svet mož!), da ima antikrist oblast, priklicati dušo vsakega človeka, duša pa se spreha, kader človek zaspi, po svoji volji okrog in leta z višjimi angelji okoli božjega doma. S prva nisem videl obraza tvojega očeta; ako bi bil vedel, da imaš takega očeta, ne bil bi te vzela za ženo; zavrgel bi te bil in ne bi si navalil na svojo dušo greha, da sem stopil v svaštvo s antikristovim plemenom.

— Danilo! reče Katarina, zakrije si obraz in zajeci: — ali sem se v čem pregrešila proti tebi? Ali sem te izdala, ljubi moj mož? S čem sem vzbudila tvojo jezo? Ali ti ni nisem zvesto služila? Ali sem ti rekla le eno slabo besedo, ko si se vračal z veselega gostovanja na svatbi? Ali ti nisem porodila črno-brvnega sina? . . .

— Ne jokaj, Katarina, poznam te zdaj in ne zavržem te za vse na svetu. Vsi grehi zadenejo tvojega očeta.

— Ne, ne nazivaj ga mojega očeta! On ni moj oče, Bog mi je priča; jaz se mu od-

ozki zvezi in dotiki, da je pač naravno, ako tudi politični listi slovenski s paznim očesom spremljajo delovanje njeno in ako o tej priliki, ko se nameravajo preurediti nekatera važna določila Maticinih pravil, odkritosrčno razodevajo mnenje svoje. Dolžnost je vsakega domoljuba, da v tako važni domovinski stvari pové svojo misel, o kateri je preverjen, da je na korist in pospešilo pravemu napredku slovenskemu. In ta dolžnost je tem večja, ker se od nekaterih strani čujejo glasovi, da „Matica Slovenska“ ne izvršuje povsem točno naloge svoje in da bi za književnost našo lahko storila več, nego v resnici stori.

V dveh bistvenih točkah se novi načrt razlikuje od dozdanjih Maticinih pravil: letnikom bode odslej plačevati po 3 gld. na leto, in število Maticinih odbornikov, katerih je bilo doslej 40, zmanjšuje se na 20 odbornikov, izmed katerih se jih pri občnem zboru posebej voli: a) 15 v književni odsek in b) 5 v gospodarski odsek. Izmed odbornikov književnega odseka jih mora najmenj 10, odborniki gospodarskega odseka morajo vsi stanovati v Ljubljani.

Naravnost povemo, da nam te preuredbe Maticinih pravil jako ugájajo: kajti kar se tiče povišanja letnega doneska, pomisli je, da so doslej letniki po krivici uživali pri Matici ravno tiste koristi in dobrote kakor ustanovniki, dasi doneski letnikov niso bili v nobenem pravem razmerji z onimi ustanovnikov. Letnik je plačeval po 2 gld. na leto in prejemal je za to vse Maticine knjige kakor ustanovnik, ki je založil po 50 gld. kapitala. In ta kapital, ki je dajal Matici najmenj po 2 gld. 50 kr. obrestij, se nikdar več ni povrnil ustanovniku, ampak po smrti njegovi pripade Maticini glavnici, katera tedaj na vse večne čase dobiva njegove obresti, dasi Matici pozneje nič več ni treba knjig dajati zanj.

Vrhu tega je povdarjati, da se je zadnja leta v tiskarskem obrtu vse jako podražilo. Stavei

povem, odpovem se mojemu očetu! On je antikrist, bogotaj! Naj propade, naj utone — jaz mu ne podam svoje roke v rešitev; naj se posuši od skrivnostnih trav — jaz mu ne podam vode, da se napije. Ti si meni oče!

VI.

V globoki kleti gospoda Danila, za tremi zapahi, sedi čarovnik, zakovan v železne verige; tam nad Dněprom pa gorí njegov hudičev grad, in ognjeni valovi, kakor kri rudeči, plujejo in se spenjajo med starinskimi stenami. Ne zavoljo čarovnije in bogokletstva sedi čarovnik v globoki kleti — o tem sodi Bog sam; on sedi tam zavoljo tajnega izdajstva, zato, ker se je zgovoril s sovražniki pravoslavne ruske zemlje — da proda katolikom ukrajinski narod in sežge kristijanske cerkve. Temno gleda čarovnik; misli v njegovi glavi so črne, kakor noč; vsega ostaja mu le še en dan živeti, jutri pa je treba posloviti se od sveta: jutri čaka ga kazen. In ne čaka ga prav lahka kazen: to bo še posebna milost, ako ga živega skuha v kotli, ali pa, ako zderó ž njega grešno kožo. Temno gleda čarovnik, povsíl je glavo: morda se uže kesa, ko je smrtna ura njegova tako blizu; samo

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vašiljevič Gógolj, poslovenil K. Strekelj.)

(Dalje.)

V.

— Kako si prav storil, da si me vzbudil! reče Katarina in si otira oči z vezanim rokavom svoje srajce ter pregleduje od nog do glave pred njo stoječega moža: — Kako strašne sanje sem videla! kako teško so dihale prsi moje! Oh! . . . Zdela se mi je, da umiram . . .

— Kake sanje neki? Morda té-le? Buruljbaš počne pripovedovati svoji ženi vse, kar je videl?

— Kako ti to veš, mož moj? praša ga Katarina začujeno. — Ali ne, mnogo tega, kar ti pripoveduješ, ni mi znanega. Ne, meni se ni sanjalo, da bi bil moj oče ubil mojo mater, tudi o mrtvecih ni se mi sanjalo; ne, Danilo, ti ne pripoveduješ tako, kakor je bilo. Ah, kako strašen je moj oče!

— Ni čuda, da mnogočesa nisi videla! Ti ne veš ni desetine tega, kar vé tvoja

zahtevajo večjo plačo; občinstvo si želi lepšega in dražjega papirja in ličnejšega tiska; pisatelji hočejo višjih nagrad. Lahko rečemo, da knjiga, ki je pred 15. ali 18. leti stala Matico 600 gld., velja jo zdaj blizu 800 do 900 gld. Zato je povsem naravno, ako o tej splošni druginji želi vzvišati in pomnožiti svoje dohodke, ker jej je sicer vsako vspešno delovanje nemogoče.

Tudi to nam je jemati v poštev, da so se Matičini dohodki zadnja leta zaradi raznih dogodkov, n. pr. zaradi zmanjšanja udov itd., znatno skrčili. Matica, ki je imela l. 1869. za izdavanje knjig še 4740 gld. 20 kr. na razpolaganje, smela je l. 1881. za knjige potrositi samo 2733 gld., tedaj niti toliko ne, da bi mogla dati na svetlo dve večji knjigi. Navzlic zmanjšanim dohodkom pa občinstvo zahteva od Maticе ne samo neprestanega, ampak celó podvojenega književnega delovanja in napredka.

Ravno takó se po polnem ujema z navetom, da naj se število dozdanjih odbornikov zniža na 20 udov. Dozdanji aparat 40 odbornikov je silno neokreten. Nikdar, odkar obstoji Matica, ni bilo vseh 40 odbornikov združenih v jedni seji, — kaj pravim vseh! — saj niti 20 odbornikov ne moreš skupaj spraviti! Drug se zanaša na drugega, češ, saj bodo tudi brez me opravili in tako faktično res kakih 10 do 15 odbornikov vse delo opravlja. Tudi je teško 40 v književnih stvarih zvedenih mož dobiti na razpolaganje in ker književnikov ni bilo, jemali so se v odbor politiki, kar je Matici jako škodovalo. Politično strankarstvo se je tako zaneslo v Matico in pri občnih zborih smo čuli prepire med liberalci in klerikalci, med Costovci in Razlagovci, in o Costovih časih je to neznosno strankarstvo priklopilo tako visoko, da so se prezasluzni književniki, kakor n. pr. prof. dr. Krek, proš in poznejši škof dr. Pogačar, dr. Razlag in drugi, vrgli iz Matičinega odbora, kar Matici ni bilo ne na posebno čast, ne na posebno korist! Pameten se nam zdi zatorej nasvet, da se voli v odbor 15 mož, ki so v književnih stvarih zvedeni, ki imajo resno voljo delati, a ne samo na papirji uživati dvojbeno čast odborništva. Ti pa naj stanujejo kar največ v Ljubljani, kajti vnanji odborniki so Matici peto koló.

Po novem načrtu naj bi se odbor ločil v književni odsek in v gospodarski odsek. Ta naredba obstoji tudi v uže dozdanjih pravilih; novo je samo določilo, da naj se vsak odsek v občnem zboru posebej voli, in sicer gospodarski odsek vsako četrto leto. Dozdaj je bilo pri Matici preveč gospodarjev in med temi mnogimi gospodarji premalo pravih delavnih mož. Nasledek tega mnogostranskega in

grehi njegovi niso taki, da bi jih Bog odpustil. Zgoraj pred njim je ozko okence, prepletено s železnimi šibami. Rožljaje z verigami se vzdigne k oknu, da bi pogledal, ali ne pojde njegova hči mimo. Ona je krotka, rada odpušča, kakor golobica, morda se usmili očeta. . . . Ali nobenega ni; spodaj leži cesta: ali po nji nikdo ne pride mimo; še nižje teče Dněper, ali on se ne briga o nikomur: on kipi, in milo poslušá čarovnik enakomeren njegov šum. Glej, nekdo prikazal se je na cesti — to je kozak! Teško vzdihne jetnik; zopet je vse tiho; glej, nekdo prihaja od daleč . . . vije se v vetru zelen kontuš . . . na glavi blišči se zlato vezilo . . . To je ona! Še tesnejše k oknu se on primakne. Zdaj prihaja še bližje. . . . — Katarina! hči! usmili se, podaj mi milostinjo!

Ona je nema, ona noče slišati; še oči ne obrne proti ječi; uže je šla mimo, uže je izginila. Pusto je po vsem svetu; milo šumi Dněper; otožnost se useda v srce, ali pozna to otožnost tudi čarovnik?

Dan se nagiba k večeru. Solnce je uže nizko, uže je zašlo, uže je večer, hladen večer; nekje muka vol, od nekod razlegajo se zvoki: gotovo gre kje narod z dela in se veseli; po Dněpru plava čoln . . . komu je čarovnika

mногоštevilnega gospodarjenja je tudi deloma uzrok nepovoljnemu finančnemu stanju naše Maticе. Ker je ves odbor, tedaj tudi književni odsek, glasoval o nasvetih gospodarskega odseka, prišlo je večkrat do tega, da se književniki niso zmenili za glasne proteste gospodarskega odseka, ako so hoteli kako drugo knjigo spraviti na dan, in Matica je morala priti v denarne zadrege. Večkrat se je tudi gospodarilo brez posebne sreče in brez potrebne previdnosti in to posebno v tistih časih, ko je krmilo „Maticе Slovenske“ imel v rokah mož, ki je tudi banko „Slovenije“ tako nesrečno zavozil. Tisto kupčevanje s hišami ni bila srečna špekulacija in znatno so se vsled tega kupčevanja znižali Matičini dohodki. Nepremišljeno je delal odbor, da je načel glavnicó, da je izgubil ravnotežje v vsakoletnem proračunu in posebno, da je tiskal ogromno število knjig, katere zdaj trohne po Matičinih skladiščih. Pripoveduje se nam, da se je nekaterih knjig tiskalo po 800 do 1000 izvodov več, nego je bilo Matičinih članov. Čemu taka potrata? Kdo povrne Matici tisočake, ki so se vtaknili v to zdaj malo vredno blago! — Toda ne delajmo rekriminacij! Skušnja naj Matico uči, da odslej ne sme tako gospodariti. Biti jej je previdni in ponuja se jej prilika, da s preuredbo svojih pravil tudi v gospodarskem oziru še popravi, kar je dozda zagospodarila. Na vsak način pa gospodarskega odseka čaka važna in teška naloga, in vso čast tistim domoljubnim možem, ki hočejo povoljni zvršetek te naloge prevzeti na svoje rame.

A tudi občinstvo, tudi razumništvo slovensko mora nasproti Matici izpolniti svojo domovinsko dolžnost. Sama preuredba pravil, sam odbor, in da volimo vānj najizvrstnejše može, kar jih premore slovenska zemlja, še Matici ne more pomagati do živahnjega delovanja. Tudi národ slovenski v svoji skupnosti mora Matico podpirati na jedni strani s tem, da jej z obilimi letnimi in ustanovnimi doneski priteče na pomoč, na drugi strani s tem, da do Maticе ne stavi pretiranih zahtev, kajti pomisliti nam je, da Matica ni akademija, da ne razpolaga o stotisočih in da je njeno delovanje, ako je še tako živahno in napredno, vendar le omejeno, po malem številu Slovencev in po njenem imetku, ki bode s tem malim številom vedno ostalo v nekakem razmerji. Sicer pa želimo da bi izredni občni zbor, kadar se skliče, potrdil nasvetovane preuredbe v Matičinih pravilih, ker smo preverjeni, da so na korist Matici in našemu literarnemu napredku. A. P.

treba! Zabléstél je na nebu srebrni srp; glej, nekdo gre od nasprotne strani po cesti; teško je razločevati v temu; Katarina je, ki se vrača.

— Hči! Za Kristovo voljo! celó krvoločni volčje ne raztržejo svoje matere, — hči, poglej na pregrešnega svojega očeta!

Ona ne poslušá in ne gre dalje.

— Hči, zavoljo nesrečne tvoje matere. Ona postane.

— Pridi poslušat poslednje moje besede!

— Zakaj me kličeš, odpadnik od Boga!

Ne nazivaj me hčere! Med nama ni nobenega sorodstva. Kaj hočeš od mene zavoljo nesrečne moje matere?

— Katarina! Moj konec je blizek: — znam, tvoj mož hoče me privezati konju za rep in nagnati me po polju, morda pa si hoče še strašnejšo kazen izmisliti . . .

Ali je na svetu kazen, ki bi bila ravna tvojim grehom? Čakaj je; nikdor ne bode za te prosil.

— Katarina! mene ne straši kazen, ampak trpljenje na onem svetu . . . Ti si nedolžna, Katarina, duša tvoja bo letala v raju okolo Boga; duša veromlornega tvojega očeta pa bode gorela v večnem ognju, in ta ogenj nikdar ne ugasne; vedno silnejše in silnejše

Na podlagi § 9. zakona z dné 29. februvarija 1884., drž. zak. šte. 39, izdaje c. kr. deželna vlada sledeči tržni red za živinske semnje v deželnem stolnem mestu Ljubljani ter ukazuje, da stopi ta red dné 1. junija 1884. v veljavo.

C. kr. deželna vlada za Kranjsko, dné 4. maja 1884.

C. kr. deželni predsednik baron Winkler s. r.

Tržni red

živinskim semnjem v deželnem stolnem mestu Ljubljani.

§ 1. V mestu ljubljanskem je po dvorne pisarne dekretu z dné 5. junija 1827. l., št. 15237, in po razpisu c. kr. deželne vlade za Kranjsko z dné 28. februvarija 1876. l., št. 9869, naslednjih 17 živinskih semnje:

- 1.) Tretji ponedeljek po sv. Treh Kraljih;
- 2.) prvi ponedeljek meseca maja;
- 3.) prvi ponedeljek po sv. Petru in Pavlu;
- 4.) prvi ponedeljek po Malem Šmarinu;
- 5.) prvi ponedeljek po sv. Leopoldu;
- 6.) vsakega meseca 8. dan.

Ako bi kateri pod točko 6. navedenih živinskih semnje prišel na nedeljo ali praznik, tedaj se preloži živinski semenj na prvi delovnik po tej nedelji ali tem prazniku.

Vrhu tega je vsak tržni dan v tednu semenj za prašiče in drobnico.

§ 2. Na teh 17 živinskih semnje, ki so navedeni v § 1. pod točko 1 do 6, dopuščeno je prignati naslednja živinska plemena:

- a) konje;
- b) govejo živino, namreč: bike, vole, krave, junce, telice, teleta;
- c) kozle, koze, kozličje;
- d) ovne, skopce (koštrune), ovce, junce;
- e) prašiče.

Na živinske semnje, ki so vsak tržni dan v tednu, je pa dopuščeno prignati samo naslednja živinska plemena:

- a) teleta;
- b) kozle, koze, kozličje;
- c) ovne, skopce (koštrune), ovce, junce;
- d) prašiče.

§ 3. Živinsko sejmišče je pred mestno klavnico ter obstoji iz štirih ločenih oddelkov: namreč:

- 1.) Iz oddelka za konje;
- 2.) iz oddelka za govejo živino;
- 3.) iz oddelka za drobnico in prašiče;
- 4.) iz oddelka za tisto živino, ki je prignana iz dežel ogerske krone ali iz inozemstva.

Prvi, drugi in tretji oddelek naj se s pregrajami tako loči drug od drugega, da je pristop iz jednega oddelka v drugega samo skozi poseben vhod mogoč.

se bode raznemal; ni kapljice rose ti ne podá tam nobeden, noben veterček ne popihne . . .

— Jaz nimam nobene oblasti, da bi mogla to kazen olajšati, reče Katarina ter se obrne strani.

— Katarina! postoj samo na eno besedo: ti moreš rešiti mojo dušo; ti še ne veš, kako dober in usmiljen je Bog: ali si slišala o Pavlu apostolu, kako grešen človek je bil, pozneje pa se je spokoril — in postal svet.

— Kaj morem narediti, da rešim tvojo dušo? reče Katarina; smem li jaz, slaba ženska, o tem le misliti?

— Ko bi se mi posrečilo, uiti od tod, vse bi popustil; spokorim se: v jamó otidem, telo si oblečem v spokorniško odelo iz dlake, in molil bom noč in dan k Bogu; nič mesenega, celó ribe ne vzamem več v usta svoja! Ko se bom napravljal spat, ne posteljem si! Vedno bom molil in samo molil! In ako mi ne odpusti usmiljenost božja najmanj ene stotine vseh grehov, zakopljem se do vratu v zemljo, ali pa se zazidam v kameneno steno in ne vzamem k sebi niti jedi niti pijače, dokler umrem; in vso svojo imovino oddam menihom, da bi štirideset dni in štirideset noči brali za menoj zadušnice.

(Dalje prihodnjic.)

Razne vesti.

— (Predrzní tatovi) so pokradli te dni mnogo zlatnine pri juvelirju gosp. L. Weinmannu na Dunaji. Vrat se niso upali odpreti, zato so pa raje izžagali v spodnjem delu vrat ljuknjo, skozi katero so se stlačili v prodajalnico. Mudilo se jim ni, kajti pregledali so blago precej natanko in vzeli samo dražje in lepše reči, drugo pa so pustili pri miru. — Zjutraj je zapazil policaj ljuknjo v vratih in takoj je sumil da je bil po noči neljub obisk v prodajalnici. Poklical je lastnika — in lahko si mislimo, da mož ni vstajal s sladnimi čuti. K sreči lopovi niso dotaknili kase, ki je stala v sobi; v njej je imel juvelir skorej vse svoje imetje spravljeno.

— (Strela udarila) je v zračni balon. V Turinu so imeli o priliki razstave pripravljen velikanski balon. Te dni pa je tam hudo treskalo in strela je švignila tudi v zrakoplav, ki je bil ravno pripravljen za izlet. Plin v njem se je hipoma vnel in velikanski plamen je švignil kvišku. Balon je bil narejen iz povoskane svile in zgorel je v malo trenutkih. Ostal je le kupček pepela na mestu — k sreči se nihče ni poškodoval.

— (Amerikanski milijonar Mr. Vanderbilt) ceni svoje premoženje na 194000000 dolarjev. S ponosom pripoveduje mož: „Jaz sem najbogatejši človek na zemlji. Pravijo sicer, da ima vojvoda Westminsterski 200000000 dolarjev, a nesó mu le 2 procenta; meni pa daje moje premoženje 6 procentov na leto.“ — Vanderbilt ima vsak dan 28334 dolarjev dohodkov in vsaka ura mu daje 1180 dolarjev obresti. — Stari Krez je bil pač pravi „lačnpergar“ v primeri z ameriškimi bogatašem!

Domače stvari.

— (Kanonik dr. Gogala) obel je veliki četrtek 10. aprila; veliko sredo popoldne je bil še pri lamentacijah v stolni cerkvi. Prehladil se je v postelji in dobil poleg bolezní na nogi, katera pa je bila že skoraj ozdravljena, unetje rebernice, ker je ležal v nezakurjeni sobi, a tudi ta bolezen se je obrnila na bolje, — kar se večeraj ob 5. uri pridruži otrpenje možjan, in ob 3/4 9. uri zvečer je blagi mož umrl. Dopoldne in popoldne se je ranjki precej dobro počutil, a vendar je prosil, da naj mu podelé sv. olje za umirajoče. Ob dveh popoldne napravil je svojo oporo, ob 5. uri pa se je pričela agonija. Zdravnika, magistratni svetnik dr. Kovač in dr. Keesbacher, ki sta bila poleg bolnika, sta takoj izjavila, da sedaj ni nobene pomoči. Vest o nepovojnem preobratu bolezní se je bliskoma razširila po vsem mestu in povsod je zavladala britka žalost o izgubi tako blagega moža. Vendar se je še upalo, da se obrne le na bolje. Malo trenutkov pred 3/4 na devet se je bolnik zopet zavedel. Navzočemu spiritualu gosp. Flisu in dvema bogoslovcema, kateri so v sobi molili — drugi gg. bogoslovci so bili zbrani k molitvi v domači kapeli — rekel je: „Jaz vem, da moram umreti. Molite zame!“ Ob 3/4 9. uri zvečer izdihnil je dr. Gogala svojo dušo. Pogreb bo jutri torek ob 1/2 5. uri popoldne iz semenišča k sv. Kristofu. — Žalostna vest o tej za ves slovenski narod prebridki izgubi dospela je tudi brzo v prostore ljubljanske čitalnice, kjer je baš tisti večer priredil „Ljubljanski Sokol“ svojim udom in gostom zanimivo veselico. Zbralo se je obilo občinstva. Po izvršitvi uže prvih točk dolzega programa pak oznani prvosednik Sokolov, g. Valentinčič, da se vsled toliko žalostnega dogodka zabava zaključí. Jako nemilo nas je osupnilo, ko smo slišali in videli nekoliko občinstva, zlasti pak udov Sokolov glasno svojo nezadovoljnost proti temu taknemu in lojalnemu zaključanju izraževati in med vrišem in šumom zapustili so nekateri salon prav demonstrativno. V dno srca pak nas je zabolelo, ko so se oglašale celó glasne dvojbe gledé čistega, v najhujših dobah neomahljivega narodnega mišljenja tako prezgodaj umrlega dr. Gogala.

— (Rezervisti) sedmega lovskega bataljona, kakih 150 mož, peljali so se večeraj popoldne v Ptuj k vojaškim vajam, katere bodo trajale trinajst dni.

— (Veliki redni zbor) občnega veteranskega društva pod pokroviteljstvom prosvetelega cesarja, vršil se je večeraj po sveti masi v sv. Ja-

Četrti oddelek za živino, ki je prignana iz dežel ogerske krone ali iz inozemstva, naj se od drugih oddelkov z ograjo takó loči, da je vsaka dotika te živine z drugo živino po polnem izključena.

Vrhu tega je v četrtem oddelku za posamezna živinska plemena napraviti posebne oddelke.

Po vseh štirih oddelkih je prirediti primerne priprave, da se more živina privezati ali prikleniti.

§ 4. Vsak, kdor prižene na semenj živino, za katero § 8. občnega zakona zoper živinsko kugo z dné 29. februarja 1880. l., drž. zak. št. 35, predpisuje živinske popotne liste, mora s seboj imeti predpisani živinski popotni list, na katerem je potrjeno, da je živina zdrava ter da je prignana iz nesumnjivega kraja.

Kdor nima živinskega popotnega lista, ali pa kdor ima takega, da se v njem nahajajo nepravilnosti, posebno pogreški gledé števil in znamenj prignane živine, temu je prepovedovati, da take živine ne smé takoj gnati na živinski trg.

Táko živino mora na stroške lastnikove pregledati živinski zdravnik, in samo tedaj, ako se najde, da je zdrava in da prihaja iz nesumnjivega kraja, spiše se jej nov živinski popotni list, v katerem je omeniti, kar se je zgodilo ž njo; in potem se brez zadržka pusti na semenj.

V nasprotnem slučaju je preskrbeti, kar je okolnostim primerno (konečno določilo § 8. ministerskega ukaza z dné 12. aprila 1880. l., drž. zak. št. 36).

(Dalje prihodnjič.)

Iz državnega zbora.

V petek, 2. maja, posvetovala se je zbornica v prvič o pogodbi s Severno železnico, katero je predložilo ministerstvo. Poslanec Zeitham mer nasvetuje, naj se načrt pogodbe v posvetovanje izroča železničnemu odseku. Stališče levice zastopal je Menger, kateri je danes govoril vse drugače nego v dunajskem mestnem zboru. Na videz napada Severno železnico, v istini se pa le trudi, da bi v zadrego spravil sovraženo vlado. Iz vsega se vidi, da pogodba ne razburja toliko gospoda poslanca Karnovskega, nego neprijetni slučaj, da jo je sklenilo baš Taaffovo ministerstvo. Pri naših levičarjih je od nekdanj priljubljena taktika, gospodarstvena vprašanja spojiti s političnimi, in le s tega stališča se dá razumeti protivje nemške levice proti pogodbi, o kateri smo uverjeni, da nobeno ministerstvo ne bi moglo doseči mnoga ugodnejših pogojev; nego sedanje.

Svetohlinstvo nemškoliberalnih puritancev je z brutalno odkritosrčnostjo bičal vit. Schönerer. Mož je govoril dolgo in strastno — a kar je povedal predgovorniku, kar je očital dunajskemu časopisju, zlasti „Deutsche Zeitg.“, in kar je za slovó v žep potisnil dr. Koppu, je opravičeno in tem bolj so pekle njegove besede, ker so po vsem bile zaslužene. Politične poštenosti vitez Schönererju nikdo ne bode odrekel, stališča njegovega seveda nikakor ne odobravamo, tudi v zadevi Severne železnice, in odkrito obžalujemo, da si je od vročekrvnega svojega temperamenta šestokrat dal izvabiti izraze, ki bolj pristajajo prostemu politiku pri kozarcu dunajskega piva nego državnemu poslancu v parlamentni palači.

Gledé stvari same je uže sedaj gotovo, da se bode ogromna večina izražala proti podržavljanju Severne železnice, kar se po vsem strinja z našimi nazori. Pogodba se pa bo skušala spremeniti zlasti v dveh točkah, gledé koncesijskega obroka in gledé tarifnih cen.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor na drugem mestu poročamo, razpravljajo se sedaj vprašanje o Severni železnici v državnem zboru, na način, kako se ta eminentno gospodarstvena zadeva zlorabi v politične namene, ne usiljuje nam posebnega

rešpeka o parlamentarni zrelosti levične opozicije. O bitju vprašanja Severne železnice pač ni nikakove dvojbe več. Privilegij Severne železnice poteče leta 1886, umevno je in neobhodno potrebno, da se sedaj enkrat v okom pride dosedanjí nepovoljnosti. Na kateri način se ima to doseči, to je pač le postransko vprašanje, glavna stvar je, da se za državo in prebivalstvo doseže kolikor mogoče povoljen rezultat. O tem ima odločiti parlament in prepričani smo, da bode večina državnega zbora ukrepila ono kar zahtevajo državne koristi.

Zakonski načrt o premembi vojaških sodišč odredjuje, da k orožju poklicani od dné, od katerega je datovana pozivnica, pa do prezentacije ne stanejo podredjeni civilnemu kazenskem sodišču.

V Lvovu obhajala se je pretečeni petek slavnost uvedanja konstitucije v Poljski (3. maja). Dvorana bila je natlačena odličnega občinstva; navzočni bili so tudi mnogi poslanci, nadškof in nekoliko škofov. Državni poslanec Evzebij Czerkawski govoril je slavnostni govor. Zvečer bila je sijajna predstava v narodnem gledališču.

Ker se je v Vzhodni Indiji zopet prikazala kolera, določila je ogerska vlada, da se ima za ladije, prihajajoče iz Indije, na Reki in v vseh k kroni sv. Štefana spadajočih lukah uvesti petdnevna karantena.

Tuje dežele.

Na Francoskem stojé sedaj splošne volitve za občinske svete 36097 občin, koje imajo izbrati 429 551 članov, na dnevnem redu. Posebno živahne so volitvene priprave v Parizu, kjer se bojujejo za prevago oportunistični, radikalni in anarhistični kandidati. V Parizu imajo radikali od nekedar ugodno polje. — Gledé nvanje politike zavzema vprašanje o egiptski konferenci prvo mesto. Vsi francoski časopisi složni so v tem, da mora Francija z vsemi sredstvi energično braniti svoj položaj v Egiptu.

Kinezi vendar popuščajo svojo trmoglavost nasproti Francoski. Prejšnji kineški poslanec marquis Tseng zastopal bode samo še v Londonu „nebeško kraljestvo“; za francosko republiko pa je imenovan Francozom prijaznejši Li-Fong-Pao. Homatije v Tonkinu vtegnejo se torej rešiti mirnim putem.

V Rusiji dejali so zopet nekoliko sumnjivih oseb pod ključ. Med zaprtimi nahajata se dva žurnalista, urednik časopisa „Novosti“, Grekov, in pa Danec Brönsted, dopisnik vnanjih listov. Obadva okrivljena sta veleizdaje; prvi občil je z teroristi, pri drugem našli so plane ruskih tvrdnjav.

Dopisi.

Iz Črnolija, 1. maja. (Izv. dop.) Danes je bila volitev novega odbora za mestni zbor. Volitev je bila precej živahna; kajti le iz III. razreda vdeležilo se je volitve nad sto volilcev. V odbor so izvoljeni samo narodni, vrli možje, in sicer v I. razredu gg.: Fr. Šušteršič, Anton Jeršinovic, A. Pavlin in Janez Müller, v II. razredu pa gg.: A. Fabijan, Fr. Vrdjan, Martin Malerič in Aug. Kunc in v III. razredu pa gg.: Fran Bentič, Josip Vrdjan, J. Schweiger vulgo Rojič in J. Kramarič. Volitev se je vršila v najlepšem redu in ljudstvo je zadovoljno s tem izidom. Ker bode v kratkem brž ko ne tudi župan izvoljen, nadejamo se, da bodo gg. odborniki tako učinili, da bode vsem prav, kar iz srca želimo! —σ

Iz Sv. Petra na Notranjskem, 2. aprila. (Izv. dop.) V tukajšnji okolici letos sadunosno drevje jako lepo cveté. Posebno češnje, slive in češplje se krasno razcvitajo in obetajo obilnega sadu. Nadejati se zamoremo, da bodo letos sadjerejci prav veliko sadja imeli, ako nam kaka pozna slana ne zamori našega upanja. Ko človek gleda na cvetoče drevje, obide ga nehoté misel, kako je škoda, da se za pomnoženje sadnega drevja tako premalo skrbi. Koliko bi lahko donášalo v bogemu kmetu — in vendar se zanemarja, popušča! Res je skrajni čas, da se kaj stori v povzdigo sadjereje.

koba cerkvi v magistratni dvorani. Navzočih je bilo 160 veteranov. Predsednik društva, vodja magistratnih pisarn g. Jurij Mihalič, otvoril je zborovanje s slovenskim in nemškimi govori, v katerem je s patrijotičnimi navdušenimi besedami slikal dneve 600letne slavnosti združenja kranjske dežele s slavno Habsburško rodovino. Rekel je, da so to bili tako krasni dnevi, da sme biti vsak deželan nanje ponosen; bili so dnevi, kateri se stotine let ne bodo vračali več in kateri so posebno pomenljivi za kranjske veterane, ki nosijo na svoji zastavi črno-zolte barve in avstrijskega državnega orla, katerih geslo je bilo in ostane do smrti: „Z Bogom za cesarja in domovino!“ Z neizbrisljivimi zlatimi črkami vpisani so v zgodovino zveste kranjske dežele in veteranskega društva! (Zbor z navdušenimi živjo- in slavakliči odobrava besede govornikov.) Predsednik nadalje pravi, da je kranjsko veteransko društvo sezidano na skalo avstrijskega domoljubja, katerega ne morejo uničiti valovi, naj pridejo od koder hočejo; zahvali se ogromni večini društvenikov, da so se tako vrolo in možato zbrali okrog avstrijske zastave, katero ponosno držijo v trdni samostnosti roki, v blagem avstrijskem domoljubnem prepričanju, da so uže pričetkom ugovarjali raznim nakanam, sejati v domoljubno društvo razpor. (Živjo-, slavakliči.) Govornik opomni tudi na blagodušno delovanje občnega kranjskega veteranskega društva, katero se je tudi udeležilo ustanove prostovoljnih kolon za prenašanje v vojski ranjenih in bolnih, katero je pričelo avstrijsko društvo rudečega križa. Presvetli cesar sam je blagovolil prav odlično pohvaliti zadnje dni, ko se je prepričal o izvežbi veteranskih kolon rudečega križa na Dunaji, delovanje veteranskih društev, na kar smemo biti gotovo ponosni. Lepa prilika se bode ponudila veteranom še tudi, da se udeležijo kolon za prenašanje bolnikov; te kolone se bodo ustanovile v kratkem času po raznih mestih avstrijskega cesarstva, da bodo prenašale in po možnosti stregle v vojski in obolelim vojakom c. kr. armade. Govornik g. Mihalič končuje: „Kot vojak slavne avstrijske armade prisegli smo, braniti avstrijsko cesarstvo vsikdar, na suhem in na morji; prisegli smo zvesti ostati našemu presvetlemu vladarju in če je treba tudi žrtvovati zanj naše življenje; to slovesno prisego smo ponavljali z enakim navdušenjem takrat, ko se je blagoslovlila naša društvena zastava, kateri je v naše neizmerno veselje kumica presvetla cesarica sama; tako bomo tudi danes svoje zborovanje pričeli kakor vselej z besedami: „Bog blagoslovi in ohrani naše c. kr. apostolsko Veličanstvo, našega preljubljenega cesarja Frana Josipa I. Živijo! Slava! (Zbor navdušeno trikrat zakliče: Živijo in slava!) Izkaz o premoženju in oskrbovanju veteranskega društva, o katerem poroča računovodja g. J. Skubè, kaže jako povoljen rezultat. Dohodkov je bilo 2711 gld. 33 kr., stroškov pa 2680 gld. 76 kr., tako da je ostala v blagajnici koncem aprila 1884 svota 30 gld. 57 kr. Mnogo novcev izdalo je društvo o priliki navzočnosti Njih veličanstva za godbo in razsvetljavo društvene pisarne. Društveniki pa so povrnili te troške s prostovoljnimi doneski, in sicer vsak ud na mesec po 10 kr., kar znaša lepo svoto 237 gld. Podpore bolnim društvnikom se je izplačalo 409 gld.; za pogrebe pa 121 gld. Skupno premoženje veteranskega premoženja je 4854 gld. 29 kr. Društvenikov je 345. Račun se odobri in izvolijo v pregledovalni odsek gg. Majer, Velkaverh in Koter. Potem se sprejmo sledeči predlogi posameznikov: Predlog g. Wacela, da se društvnikom, precej, ko obolè, daje 8 tednov po 3 gld. podpore in daljših 8 tednov po 2 gld.; o daljni podpori pa potem odloči odbor. Predlog g. Šafenrat-a, da tudi nadalje plačuje vsak pravi član društva po 10 kr. na mesec več in da se porabi nabrani kapital v podporo udov in sirot društvnikov. Društvniku računovodju g. Skubè-tu se dovoli 50 gld. remuneracije za njegov triletni trud in izreče se mu za njegovo uspešno delovanje zahvala. Gosp. Skubè se zahvali za to priznanje in izjavi, da bode remuneracijo naklonil društvu v korist. V odbor se izvolijo s glasovnicami: Predsednikom g. Jurij Mihalič, jednoglasno, njega namestnikom g. Šafenrat; tajnikom g. Lichtenegger, njega namestnikom pa g. Bischof; blagajnikom g. Jakob Čik; računovodjem g. Skubè. V odbor so izvoljeni gg. Lampe, Broš, Čik, Hočevnar Anton,

Hrovat, Jagonak, Jarc, Klobavs, Škof, Blasnik, Milavc, Zirkelbach, Kalan, Ruter, Šafenrat, Šmalhart, Žgur in Velkavrh. Volilni rezultat pozdravil se je z občinim veseljem, ker je stranka g. Sk. po polnem propalu in niti jeden njegovih pristašev ni bil z njim vred voljen za odbornika. Predsednik g. Mihalič je potem zaključil zborovanje s trikratnimi živjo- in slavakliči na presvetlega cesarja in veteranci so navdušeno pritrdjevali. Na predlog g. Jaka zaklicali so društvniki tudi g. predsedniku Mihalič-u srčno „na zdravje!“ Zborovanje je trajalo od 9. do 12. ure dopoldne.

— (Sv. Florijana god) praznovale so večeraj zjutraj s sv. mašo v sv. Florijana cerkvi požarne brambe iz Ljubljane, c. kr. tabačne fabrike, z Viča in Velč. Vodil je vse požarne brambe stotnik g. Fran Doberlet.

— (Surovež.) Včeraj zvečer prijeli so na ljubljanskem barji, na Karolinski zemlji št. 7, kmetskega fanta Janeza Škerjanca; divjak je protil materi in očetu, da jim zažge hišo, ker mu niso hoteli dati denarja za ponočno pohajkovanje; pital jih je z nesramnimi izrazi, katerih ni moč ponavljati; hotel je razbiti hišna vrata in slednjič je planil z nožem proti očetu. Mati je skočila med oba, da bi zabranila strašno dejanje in dobila je vsled tega rano od lastnega sina. Polcija je izročila suroveža deželni sodnji.

— (Zgubila) je revna krščenica na poti od Dunajske ceste do Židovskih ulic 27 gld. denarja, ki ni bila njena last; reva ga bode morala s službovanjem povrniti. Kdor ga je našel, naj ga blagovoljno izroči mestnemu magistratu.

— (Tatvina.) Železniški delavec Anton Soč, ki ob nedeljah in praznikih hodi po gostilnicah in igra, da veseli ljudje plešejo, je tudi včeraj v Spodnji Šiški godel. A preveč je bilo pijače in konečno je pijan zaspal za Žerovčevo hišo; zraven njega pa so ležale brez varstva „harmonike“, vredne 36 gld., in dežnik. Oboje mu je neznan tat ukradel. — V hotelu „Europa“ (pri Tavčarji) pa je ukradel včeraj zvečer neznan tat bakreno posodo, s katero se zajema voda.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 5. maja. Dopoldne poslali so skoro vsi evropski dvori sožalne brzojavke Nj. veličanstvu cesarju.

Praga, 4. maja. Cesarica Marija Ana je nečoj ob 5. uri 10 minut umrla. Zaukazalo se je trimesečno dvorno žalovanje.

Praga, 4. maja. Vse mesto žaluje. Črne zastave vihrajo iz mestnih hiš. Po cerkvah zvonijo veliki mrtvaški zvon. Jutri skliče župan mestni zbor, da sklepa o slovesnem izrazu žalovanja. — Cesarica je umirala od 9. zjutraj in prominula je brez bolečin.

Dunaj, 4. maja. Cesarici Elizabeti, ki biva v Amsterdamu, poročalo se je telegrafično o smrti. Vladarica bode svoje potovanje skrajšala.

Truplo umrle cesarice pripeljejo v sredo na Dunaj, v četrtek in petek bode razpostavljeno in v saboto ga ponesó v kapucinsko rakev.

Dunajska uradna „Wien. Zeitg.“ izišla je v posebni, črno obrobljeni izdaji, v kateri poroča žalostno vest, z gorkimi besedami zatrevanje, kolika zguba je zadela cesarsko hišo in zveste narode cesarstva. Umrlo cesarico so čestili in ljubili vsi rodovi Avstrije kot uzor najblažjega plemstva, največje dobrotljivosti, najiskrenejše pobožnosti in najvišje dostojnosti. Danes pošiljajo narodi molitve svoje do nebes za umrlo cesarico. — Cesarski ukaz zapoveduje, da se zapró dvorna gledališča in prenehajo koncerti v javnih cesarskih nasadih.

Budimpešta, 3. maja. Uradni list javlja, da je cesar podelil vpokojenemu predsedniku hrvatsko-slavonskega banalnega sodišča, Karolu Klobučariću, veliki križ Fran-Josipovega reda kot priznanje mnogoletnega, odličnega službovanja. Ob jednom poroča list imenovanje Antona Rušnova predsednikom omenjenega sodišča.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 5. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.30
» » » srebro	81.30
Zlata renta	101.40
5% avstr. renta	95.95
Delnice narodne banke	854.—
Kreditne delnice	316.75
London 10 lir sterling	121.50
20 frankovec	9.65
Cekini c. kr.	5.71
100 drž. mark	59.50

Uradni glasnik

z dne 5. maja.

Eks. javne dražbe: V Metliki zemljišče Marke Vuksiniča iz Rozalnice (1524 gold.) dne 2. julija, 2. avgusta in 3. septembra. — V Rudolfovem zemljišča Josipa Hočevarja z Pristave dne 27. maja. — V Postójini zemljišča Martina Srebotnaka v Jami (1400 gold.) dne 22. julija. — V Radóvljici posestvo Matevža Lahajnerja z Polšice dne 7. junija, 7. julija in 8. avgusta.

Tujci.

Dne 1. maja.

Pri Maliči: Solteše in Smebid, potovalci, z Dunaja. Kacepacher, potovalec, iz Gradca. — Tropeani, trgovec, s soprogo iz Trsta. — Höfler, zasebnica, z Reke. Pri Slonu: Vitez pl. Vicari, c. kr. vrhni poštni oskrbnik, iz Beljaka. — Schwarz, potovalec, z Dunaja. — Gmel, potovalec, iz Brna. — Kleinlercher, fabrikant, iz Lienza. — Arko iz Zagreba. Pri Bavarskem dvoru: Pinzger in Hahn, živinski trgovec, iz Tirolske. — Zwinkel, živinski trgovec, iz Dovjega. — Grašek, živinski trgovec, iz Domžal.

Umrlí so:

Dne 5. maja. Dr. Janez Gogala, kanonik in seminjski vodja, 59 l., Seminjske ulice št. 4, otrpnenje možjan.

Tržne cene.

V Ljubljani 3. maja: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 46 kr., domače 8 gld. 12 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 69 kr.; proso 5 gld. 63 kr.; turšica 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 50 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 86 kr., špeh po 64 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjina 72 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 45 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 87 kr. Seženaj trdih drv 7 gld. — kr.; mehkih 4 gld. 50 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 3. maja.

Dunaj:	54	37	79	36	16.
Gradec:	43	59	20	87	89.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
3. maja	7. zjutraj	733.59	+11.0	szpd. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	731.73	+20.4	»	d. js.	
	9. zvečer	732.01	+13.4	jzpd. sl.	p. js.	
4. maja	7. zjutraj	731.01	+14.4	jzpd. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	731.03	+18.0	»	p. js.	
	9. zvečer	731.39	+13.6	»	obl.	

Premenja stanovanja.

Med. dr. Schuster

stanuje v

Židovskih ulicah šte. 5 v I. nadstropji.

Doma je — kakor doslej — od 9. do 10. ure dopoldne in od 3. do 4. ure popoldne. (38) 3—1